

Goede Vrijdag

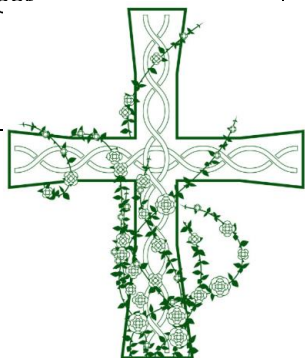
Vrijdag 29 maart 2024

HET KRUIS GROENT EN ZAL BLOEIEN

Voorgangster: ds. Anki Peeters

organist: Herman Lodder

lectoren: Caroline Heijer

Welkom

Stilte

v: Eeuwige wees ons genadig

a: Op U hopen wij

v: Wees onze sterkte, iedere dag,

a: ook onze hulp in tijden van nood

Lied 852:1,2,3

2 U daalt het duister in,
U deelt mijn angst en pijn,
zo dodelijk bedroefd
als maar een mens kan zijn,

3 een man van smarten die
ter aarde valt en schreit,
een lotgenoot, een vriend, –
o Heer die bij mij zijt.

Schriftlezing uit Jesaja 53

Lied 'De gestalte van God' (naar FILIPPENZEN 2:6-8)

*Christus, de gestalte van God,
beeld en gelijkenis van zijn heerlijkheid.*

a: refrein :

*Hij heeft zichzelf ontledigd,
Hij is niet meer dan een dienstknecht geweest,
in alles gelijk geworden aan de mensen.
Christus, de gestalte van God,
beeld en gelijkenis van zijn heerlijkheid*

a: refrein :

*Hij is gehoorzaam geworden tot de dood,
tot de dood op het kruis.
Christus, de gestalte van God.
Christus, de gestalte van God,
beeld en gelijkenis van zijn heerlijkheid*

a: refrein :

Schriftlezing: Markus 14:43 -65

Lied 586:1,2,3

2 Weerloos heeft Hij heel zijn leven
zich aan anderen gegeven –
weergaloos is Hij alleen.

3 Die hem ooit op handen droegen
zijn dezelfde die hem sloegen
en die vroegen om zijn dood.

Schriftlezing: Markus 14:66-72

Muziek 'Choral Cistercien' Jehan Alain

Schriftlezing: Markus 15:1-32

Lied Psalm 22:1,3,7

1 Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
 en blijft zo ver, ter-wijl ik tot U schrei,
 en redt mij niet, maar gaat aan mij voor-bij?
 Hoe blijft Gij zwijgen?
 Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stij-gen
 bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
 maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
 in klacht op klacht.

3 Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer.
 Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer.
 Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,
 al die mij smaden.
 Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:
 Zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen,
 Hij zal u redden naar zijn welbehagen',
 zo klinkt hun spot.

7 Het grauw dringt op, als honden van rondom,
 doorboort mijn hand en voet en brengt mij om.
 Mijn lijf verteerde tot de lege som
 van mijn geraamte.
 Zij kennen voor een stervende geen schaamte,
 lachen hem uit die zich niet kan verweren,
 en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,
 hun tot een buit.

Schriftlezing: Markus 15:33 -47

Lied gezang 590 : 3 solo, verder allen

1. Nu valt de nacht.
 Het is vol-bracht:
 de Heer heeft heel zijn le-ven
 voor het men-se-lijk ge-slacht
 in Gods hand ge-ge-ven.

2 De wereld gaf
 Hem slechts een graf,
 zijn wonen was Hem zwerven;
 al zijn onschuld werd Hem straf
 en zijn leven sterven.

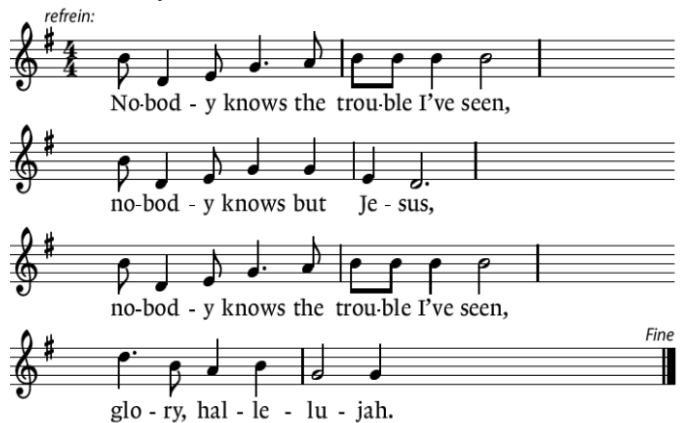
3 Hoe slaapt Gij nu, / die men zo ruw
 aan 't kruishout heeft gehangen.
 Starre rotsen houden U,
 rots des heils, gevangen.

4 't Is goed, o Heer,
 Gij hoeft de eer
 van God niet meer te staven.
 Leggen wij ons bij U neer,
 in uw dood begraven.

5 Hoe wonderlijk,
 uitzonderlijk
 een sabbat is gekomen:
 eens voor al heeft Hij het juk
 van ons afgenomen.

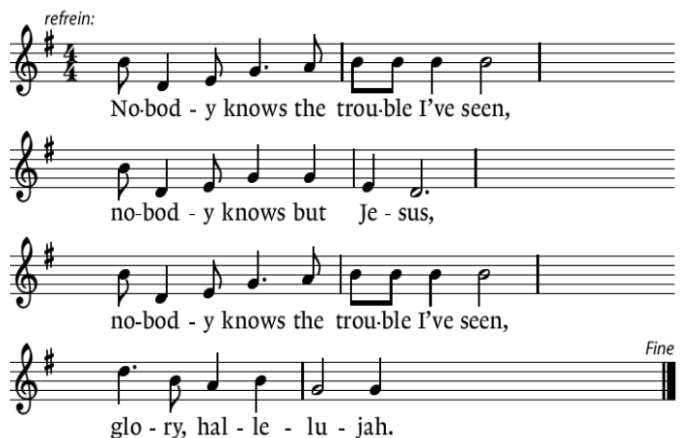
Verbeelding

Lied 'Nobody knows' 1,2 solo ;refrein: allen

refrein:
 No-bod - y knows the trou-ble I've seen,
 no-bod - y knows but Je - sus,
 no-bod - y knows the trou-ble I've seen,
 glo - ry, hal - le - lu - jah. Fine

1 Sometimes I'm up and sometimes I'm down,
 oh, yes, Lord,
 sometimes I'm almost to the ground,
 oh, yes, Lord.

refrein:
 No-bod - y knows the trou-ble I've seen,
 no-bod - y knows but Je - sus,
 no-bod - y knows the trou-ble I've seen,
 glo - ry, hal - le - lu - jah. Fine

2 Although you see me going 'long so,
 oh, yes, Lord,
 I have my troubles here below,
 oh, yes, Lord.
refrein: nobody knows.....

Groenen van het Kruis

lied 982: 1,2 solo, 3 allen

*In de bloembol is de krokus,
in de pit de appelboom,
in de pop huist een belofte:
vlinders fladderen straks rond.
In de koude van de winter
groeit de lente ondergronds,
nog verborgen tot het uitkomt,
God ziet naar de schepping om.*

*Elke stilte kent zijn zingen,
zoekt een woord en melodie,
ieder duister wacht een morgen
in dat licht is alles nieuw.
Het verleden bergt de toekomst,
wat die brengt, je weet het niet,
nog verborgen tot het uitkomt,
God alleen herschept en ziet.*

3 In ons ein - de is de aan-vang,
in de tijd on-ein-dig - heid,
in de twij - fel ligt ge - lo - ven,
in ons le - ven eeu-wig - heid,
in de dood het nieu-we le - ven,
o - ver-won - nen al - le strijd,
nog ver - bor - gen tot het uit-komt,
God al - leen her-kent die tijd.

Voorbede met acclamatie 281:3

3 Ver-schijn ons als de da - ge - raad,
Gij, zon die ons te wach - ten staat:
Ky - ri - e e - lei - son!

Avondgebed

a: Blijf bij ons, Heer.

v: *want de dag loopt ten einde
en de avond valt op ons neer.*

a: Blijf hij ons, Heer,

v: *want wij vrezen het duistere dreigen
van een nacht die een eeuwigheid duurt.*

a: Blijf hij ons, Heer,

v: *want wij wachten gespannen op de morgen
en wij weten niet of hij wel komt.*

a: Blijf tot ons spreken,

v: *ook als wijzelf door onheil vandaag
woordloos zijn geworden.*

a: Blijf naar ons omzien,

v: *wanneer onze ogen speuren
naar een lichtpunt in het donker.*

a: Blijf naar ons luisteren,

v: *als wij U zeggen
wat wij nog aan niemand hebben toevertrouwd*

a: Blijf bij ons, Heer,

v: *met een enkel woord, een eenvoudig gebaar
vol warmte en troost en gemeenschap*

a: Blijf bij ons, Metgezel,

v: *ga met ons mee onderweg en vertel ons
het geheim van geloof, hoop en liefde*

a: Blijf bij ons, Vriend,

v: *en help ons dat wij jou niet verlaten*

a: Blijf bij ons, blijf ons nabij, blijf bij ons.

Wij verlaten in stilte de kerk

